

Naar vi efter Forhandlingernes Slutning naae til Afstemning, vil Statsrevisionens Indstilling, der jo er tiltraadt af Landstingsudvalget, og tillige Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 2den Behandling komme til Afstemning under Et.

Inden Forhandlingen begynder, bør jeg ikke undlade at nævne, at den ærede Finantsminister har underrettet mig om, at han vil være nødsaget til at være tilstede i Folkethinget i det Mindste en Del af Eiden i Dag; han haaber imidlertid senere at kunne komme tilstede her, og i alt Fald har han ikke Noget imod, at Forhandlingen fremmes uden hans Nærværelse.

I Udvalgets Betænkning er, som ærede Medlemmer ville vide, berørt Rigsdagens Regnskabsvæsen og Spørgsmaalet om dette Regnskabs Forhold til Statsrevisionen. Udvalget forudsætter, at den tidligere herom reiste Sag endnu befinder sig under Forhandling i de staaende Udvalg for Forretningsordenen. Denne Forudsætning er ogsaa i det Mindste for Landstingets Vedkommende rigtig, og skjøndt jeg just ikke tror, at der for Diebliffet lader sig sige noget Nærmere derom, betvivler jeg dog ikke, at jo det nævnte Udvalgs ærede Formand under Forhandlingen vil yttre sig efter den dertil i Betænkningen givne Anledning. — Forhandlingen er aabnet; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Brind-Seidelin): Forinden jeg begynder, maa jeg bede det høie Thing at være saa god at bemærke, at der i Udvalgets Betænkning (Tillæg B. Sp. 92) staar: Udgifter, Handelsrørelsen vedkommende, medens det skalde hedde: „uvedkommende.“ Det er en Feil, som jeg først er bleven opmærksom paa i dette Diebliff.

Af denne Betænkning vil det høie Thing have bemærket, at Udvalget har kunnet anbefale til Vedtagelse Statsrevisionens Indstillinger til Statsregnskabet for Finantsaaret 1870—71. De tvende første af disse Indstillinger ere knyttede til Statsregnskabets § 6 og gaar ud paa Godkendelse af tvende aldeles ordinære, aarlig tilbagevendende Udgifter, Postvæsenet vedkommende, nemlig under Konto B. 1. c. og B. 1. d. Postens Transport over Lille Belt og Postgodsets Førelse fra Korsør Banegaard til Korsør Havn. Til disse Udgifter var der selvfølgelig paa det vedkommende Finantsaars Finantslov søgt Bevilling, men ved en Misforstaaelse bleve under Finantslovens 2den Behandling i Folkethinget disse Bevillinger negtede, uden at der paa Forhandlingernes senere Stadium blev foretaget videre til Sagens Berigtigelse. Med Hensyn til den tredje Indstilling, der vedkommer Statsregnskabets § 21, den grønlandste Mission, hvis Regnskab for 1869—70 ikke har været forelagt Statsrevisionen tilstræffelig belyst saa betimelig, at denne har kunnet afgive Beretning om det i den foreliggende Betænkning, da gaar Ud-

valgets Indstilling ud paa, at dette Regnskab henvises til Behandling af Statsrevisionen for Finantsaaret 1871—72. Det er ikke første Gang, at den grønlandste Missions Regnskab er Gjenstand for en sliq Henvisning, men da man tør antage, at Administrationen selv erkjender det Uregelmæssige deri og ogsaa ønsker at fjerne denne, maa man formode, at Bestrøbelserne i denne Henseende ville være rettede paa at overflødiggjøre fremtidige Indstillinger af den her omhandlede Beskaffenhed. — Ved Siden af disse Indstillinger, og hvad dermed staar i Forbindelse, har Statsrevisionen ved sin omhyggelige Behandling af Statsregnskabet endvidere fundet Anledning til forskjellige Anmærkninger, og Udvalget har troet at burde henlede det høie Things Opmærksomhed paa disse ved at lade dem indflyde i Betænkningen. Det jeg her kan henholde mig til denne, skal jeg afvente, om der senere vil blive givet mig Anledning til at udtale mig nærmere om dette Punkt.

Foruden, hvad der saaledes findes udtalt i Udvalgets Betænkning, skal jeg endvidere tillade mig at bemærke, at i Finantsaaret 1870—71 ere Lønningslovene for de civile Ministerier, Sold-, Post- og Telegrafvæsenet traadte i Kraft. Skjøndt de nævnte Lønningslove have medført forskellige Modifikationer i de paa de enkelte Konti givne Bevillinger, have disse Bevillinger dog været tilstræffelige for Hovedkontiernes Vedkommende, undtagen hvad Postvæsenet og Finantsministeriet angaar, men dertil er der taget tilbørligt Hensyn paa det efterfølgende Mars Finantslov. — For Finantsaaret 1870—71 var der endvidere givet Bevilling til Stamstutteriets Drift i de første 7 Maaneder af Finantsaaret. Det er imidlertid lykkeligvis Indenrigsministeren ved streng Økonomi og ved at realisere en lille Kornbeholdning paa Stamstutteriet at kunne fortsætte Driften hele Finantsaaret igennem, indtil Stamstutteriet paa regelmæssig Maade kunde blive nedlagt. Udvalget tror, at der bør ydes Indenrigsministeren Anerkjendelse, fordi han uden Hensyn til Forudsætningen for Bevillingen og uden Tab for Statskassen har kunnet drive Stutteriet, indtil det paa regelmæssig og lovlig Maade kunde nedlægges fra 1ste April 1871. — Med Hensyn til Administrationsudgifterne vedkommende Handelsrørelsen under den grønlandste Handel har Statsrevisionen henledt Opmærksomheden paa, at forskjellige under denne Handel ikke fast ansatte Bestillingsmænd ere Lønnede med Sædtillæg i Stedet for med Tillæg efter Lønningsloven af 26de Marts 1870. Ministerieret formener, at Lønningslovens Bestemmelser ikke kunne finde Anvendelse paa de her omhandlede Bestillingsmænd, der lønnes efter Bevilling paa Finantsloven. Udvalget tør ikke udtale nogen afgjørende Mening om, hvorvidt Ministeriets Opfattelse af Lønningslovens Bestemmelser er rigtig overfor de her omhandlede Bestillingsmænd; men jeg skal